

1. Nádraží
2. Most
3. Mlýn a řeka
4. Kostel
5. Mokřad
6. Památný dub
7. Cihelna
8. Janečkova vila
9. Infocentrum

Stezka o délce 5,5 km vás seznámí s historií a přírodními zajímavostmi Týnce a okolí. Část stezky vede terénem.

Geocaching

1. Geocaching úvod
2. Obtížnosti keší
3. Velikosti keší
4. Tradiční keší
5. Multicache
6. Unknown, Mystery keší
7. Wherigocache
8. Lettercache
9. Earthcache

Manufaktura týnecké kameniny

Na přelomu let 1791–1792 se v Týnci nad Sázavou z iniciativy Františka Josefa hraběte z Vrtby usídlila manufaktura na výrobu kameniny, která si díky rostoucí kvalitě zpracování a výtčobou došla názvu týnecká kamenina. S přibývajícím zákazníkry a prodejními pobočkami hrad a okolní budovy přestávaly stačit zvyšující se produkci. Proto v roce 1812 vyrostla nová budova, kam se manufaktura přestěhovala. Pro domácí trh a ostatní země Rakouska se tu vyráběly nejrůznější druhy bílého, modrého, zeleného i pozlaceného a malovaného nádobí. Za ně skládila kamenina v letech 1829–1845 množství čestných cen a uznání na průmyslových výstavách v Praze i Vídní. To již však od roku 1830 vedl provoz Jan Karel z Lobkovic, jemuž bezdětný hrabě z Vrtby manufakturu odkázal. Postupně se ovšem začaly projevovat nepříznivé ekonomické vlivy, protože materiál na výrobu se dovážel z daleka a rostly i další vstupy a výdaje na dopravu. Rovněž doba se změnila a kameninové nádoby přestávalo být v kurzu. V roce 1866 tak po krátkém intermezzu s produkci kameninových drenážních trubek její existence skončila.

Bývalá manufaktura na výrobu týnecké kameniny z r. 1812 jako státní hotel na počátku 20. let 20. století (Městské muzeum Týnec nad Sázavou)

Arckevedský hotel v Týnci kolem r. 1910 (Muzeum Podtřebčice)

Nevyužitou budovu se konopištská vrchnost pokusila nabídnout na vojenský špitál, posléze na ústav pro duševně

choré a ženskou věznicí. V roce 1887 koupil panství následník trůnu František Ferdinand d'Este, nechal manufakturu upravit na hotel. Státním hotelem zůstala i po vzniku samostatného Československa v roce 1918, kdy se tu provozovala i hospoda a biograf.

Po 2. světové válce se hotel dostal do vlastnictví týneckého místního národního výboru, který na opravu a rekonstrukci zanedbané stavby neměl prostředky. Koncem 50. let 20. století budovu předal do správy Metalurgických závodů (bývalá slévárna), jež si tu zřídily svůj kulturní dům, hojně navštěvovaný občany z blízkého i vzdáleného okolí. Po roce 1989 zhoršující se ekonomická situace postupně donutila Metaz prodat vše nesouvisející s výrobou. Na prahu 21. století se tak „kulturák“ stal Společenským centrem s novým soukromým vlastníkem, který usiluje o jeho povznesení a rozvoj. Od jara 2002 tady sídlí i nové Infocentrum.

Talíř zdobený kobaltovým tiskem, romantická krajina. Týnec nad Sázavou 1830–1840. Soukromý majetek. (foto z archivu L. Váňové)

Váza z podstavcem, smetanové glazury, černé třísné dekor, zdobě Křivice, pohled na Benetice, Týnec nad Sázavou 1800–1810. Soukromý majetek. (foto Muzeum Podtřebčice)

Přehled značek týnecké kameniny

Earthcache (někdy též familiérně nazývaná zeměkeší či earthka)

je zvláštní typ virtuální keše, jejímž posláním je vzdělávání v geologii. Zakládá se v místech s geologickou či jinou zajímavostí týkající se naší Země. Úkolem návštěvníka není najít fyzickou schránku (ta neexistuje), ale dojit na dané souřadnice, zjistit podrobnosti dané autorem keše. Vždy záleží na přání autora, jaké podmínky odlovu keše stanoví.

Bližší informace na www.geocaching.cz

Vlastivědný klub děkuje

Pavlu Kadeřáčkovi, Pavlu Korcovi, Janu Krausovi, Vojtěchu Oktábkovi, Lucii Onderžaninové, Magdaléně Timplové, Kateřině Tomáškové, Jiřímu Urbancovi, Lence Útratové, Evě Vyskočilové a Ladislavu Žižalovi

za jejich nezištnou pomoc, bez níž by stezka nemohla vzniknout.

Současné děkujeme všem organizacím i jednotlivcům, kteří se podíleli na přípravě a tvorbě této stezky.